

Al cui ești?

Nu îmi amintesc multe din copilărie, dar acest eveniment mi-a rămas tipărit în minte. Aveam 6 ani. Deseori mergeam cu fratele meu Liviu și cu mama la Ocnița, satul natul al părinților, respectiv bunicii mele. Erau vizite tipice de weekend. Mama și-a respectat părinții și făcea tot posibilul să-i viziteze des. În acea zi însoțită de sâmbătă, bunica m-a rugat să merg la prăvălie pentru a cumpăra câteva pâini proaspete. Cu jumătate de inimă am mers. La întoarcere, însă, ceva atipic s-a întâmplat. În timp ce eram preocupat să nu scap pâinile din mână, m-a abordat o bătrânică. După gesturile faciale părea un pic deranjată. Văzând chipul ei mi-am văzut de drum. Dintr-o dată o voce impunătoare mă oprește.

Ea: „Băiete, tu nu știi să saluți?”, întreabă femeia mirată.

Eu: „Mmmăăă scuzați. Bună ziua” răspund timid.

Ea: „Al cui ești?” Întreabă femeia, mirată.

Eu: „Mă numesc Vlad Adrian.” Deja îmi venea să o iau la fugă.

Ea: „Aaa, ești din neamul lui Vlad... Oamenii cumsecade. Data viitoare să îneveți să saluți. La noi în sat oamenii se salută.”

Uneori întrebarea „al cui ești” nu este simplă, chiar dacă putem scăpa ușor cu două nume spuse, ca o identificare rapidă pentru a scăpa de interlocutor. Realitatea, însă, este că rădăcinile noastre nu sunt deloc de neglijat. Ele vorbesc ceva despre prezentul și chiar despre viitorul nostru. Despre cine suntem. Din ce familie venim. Despre moștenirea și datoria pe care o avem de a duce un nume bun mai departe.

Este adevărat că unii, în aroganța lor meschină, fac abuz de aceste rădăcini, iar alții din dorința de a le ascunde se fac că plouă. Se spune că Mark Twain a plătit bani mulți pentru a afla neamul din care face parte, iar după ce a descoperit adevărul a plătit de două ori mai mult ca să-l ascundă.

Citind Matei capitolul 1 (versiunea EDCR) prin prisma experienței din copilărie, am înțeles mai bine de ce a găsit de bine evanghelistul să însire o lungă și aparent banală listă genealogică. Mântuitorul nu este din orișice neam. Este un neam cu o istorie lungă, cu un nume bun (for the most part). Este un neam cu multe minuni la palmares.

Din prologul evangheliei realizezi că acest copil nu este un oarecare. El se naște pentru o misiune dificilă. Pentru a îndeplini cu brio misiunea va fi important să nu uite cui îi aparține. Luca merge un pas mai departe și continuă genealogia pâna la finalitatea ei. Isus este fiul lui Dumnezeu.

Tu al cui ești?

Poți rosti rugăciunea „Tatăl Nostru” din inimă, fără să fii ipocrit? Ești copilul lui Dumnezeu?

De răspunsul tău contează veșnicia ta și chiar misiunea ta pe pământ.

Pastor ADRIAN VLAD,
Biserica Pentecostală „Efraim”,
Târgoviște